

Нѣсте достойни придатели!
 Краснаго мѣстоположенія;
 Единовѣрнимъ вы издатели!
 Раби бѣдете угнѣтенія!

Възпоръ н' ё вѣкы за васъ Грьцы!
 Подданны бѣдете нам' убоги!
 Царство всемірно имѣщѣтъ Турцы,
 Тако глаголіятъ нашѣя кныгы!

Всякы прѣдательство си убыча
 Ползѣ догдѣ от' него изчърни;
 Грозно прѣдателя скор' облича!
 Люто немилно горко 'го казни.

мо сущя
 Наскоро Цариград' обколихѣ
 Посуху и по морѣ войскы.
 Турцы, безумны гръцы стѣснихѣ
 Скъсахѣ тѣ съязъ прѣтелскы!

Тысящи осемдесят' иноцы
 Празни отъ пота другимъ живѣщи
 Черни калугери се слѣноцы
 Дебеловрати гоенни сѣщи,

Кто урѣжѣ носити можахѣ
 Вѣрѣ заслужити отъчество
 В' земници църковны ся криѣхѣ!
 Старо тълкувахѣ пророчество!